ANUL III, — Nr. 812. O SINGURA EDIŢIE LUNI, 29 APRILIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţiei.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale.
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50
Şése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr in Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Romîne! de cuiŭ strein in casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
» » » III. . . . . . 2.— leĭ »
» » » II. . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vânzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 28 Aprilie 1891

SEPTAMANA

Peste toată lumea civilizată a suflat Dumineca trecută o adiere democratică. Muncitorii aŭ serbat pe 1 Maĭ peste tot globul şi aŭ manifestat în favoarea zileĭ de 8 ore, a votuluĭ universal (în ţĕrile în care acesta nu e încă introdus).

Clasele stăpânitoare, foarte îngrijate de caracterul aceste serbărĭ, făcuseră totul pentru a o zădărnici; dar încercările lor n'aŭ avut nicĭ un rezultat. Manifestaţia de 1 Maĭ a fost măreaţă, a fost pacinică şi liniştită, acolo unde duşmaniĭ muncitorilor nu s'aŭ amestecat.

Numaĭ în câte-va locurĭ, în Italia şi la Fourmies, în Franţa, s'aŭ produs turburărĭ, pe carĭ depeşile agenţiilor burgheze le atribue anarchiştilor. Trebue să se ştie o dată pentru tot-d'a-una că aceştĭ pretinşĭ anarchiştĭ sunt numaĭ o ficţiune, o gogoriţă cu care poliţiile diferitelor guverne caută să înspăimînte lumea. In realitate, aşa zişiĭ anarchiştĭ sunt nişte agenţi provocatorĭ, puşĭ de poliţie ca să facă scandalurĭ şi să justifice prin aceasta mĕsurile de rigoare ce guvernele sunt hotărîte a lua pentru a împiedica manifestaţiile de revendicare ale muncitorilor.

In Belgia, manifestaţia de 1 Maĭ s'a sfîrşit printr'o grevă aproape generală, care a silit pe mulţĭ patronĭ să ceară Regeluĭ şi guvernuluĭ realizarea sufragiuluĭ universal, pentru a împăca pe greviştĭ.

La noĭ, lucrurile s'aŭ petrecut — precum se ştie — în cea maĭ mare linişte; dar poliţia luase mĕsurĭ de a împiedeca manifestaţia, dacă procesiunea ar fi voit să treacă pe dinaintea palatuluĭ.

Indată ce e vorba de Rege, prea dinastica noastră poliţie e apucată de istericale.

*

Bismarck a fost ales deputat la Geestemünde mulţumită sprijinuluĭ guelfilor şi al progresiştilor.

Nu ne aşteptăm la lucrurĭ marĭ din partea nouluĭ ales, căcĭ el nu va fi înconjurat de un partid în Parlament şi glasul sĕŭ se va pierde în mijlocul adoratorilor luĭ Wilhelm II, căcĭ sunt oamenĭ practicĭ şi urmează pe cel ce are puterea în mână.

*

Presa europeană a dat alarma în cursul sĕptămâneĭ expirate asupra unor înarmărĭ extra-ordinare ale Bulgarieĭ.

Lucrul se reduce la exerciţiile anuale ale rezerveĭ, carĭ anual sunt exploatate de agenţiĭ nordofilĭ în acelaşĭ sens.

*

In ţară, afară de deschiderea Parlamentuluĭ, care dă loc la fel de fel de combinaţiĭ, avem treĭ fapte maĭ însemnate de înregistrat: plecarea D-luĭ Hitrovo, ministrul Rusieĭ şi înlocuirea sa prin un oare-care Fonton; hoţiile de la fortificaţiĭ şi subita înaintare la gradul de general a coloneluluĭ Jak Lahovary, ministrul de resbel.

Plecarea D-luĭ Hitrovo este de două orĭ importantă. Maĭ întîĭ, ea fece pe toată lumea democrată să respire uşurată, în speranţa că noul ministru al Ţaruluĭ se va amesteca maĭ puţin în afacerile interne ale micilor State din peninsula balcanică şi al doilea, ea dovedeşte că suntem pe cale de a vedea politica luĭ Carol I evoluând spre o îmbunătăţire faţă cu Rusia.

Ziarele neostile Regeluĭ Strein aŭ spus deja, că Agentul Germanieĭ de pe lângă Curtea Românieĭ a căpătat ordin din Berlin în sensul uneĭ politicĭ maĭ amicale faţă cu vecina de la resărit. El se supune şi Hitrowo, reprezentantul încordăreĭ, a trebuit să plece.

Alarma dată de noĭ în privinţa cufundăreĭ fortuluĭ Nr. 3 de la Focşanĭ a avut de efect trimiterea uneĭ anchete. Pe de altă parte, la forturile din jurul capitaleĭ s'aŭ descoperit nişte delapidărĭ în dauna Statuluĭ.

Din ce în ce maĭ multă lumină se face şi la urma urmeĭ se va vedea că fortificaţiile aŭ început prin a fi un gheşeft nemţesc şi vor sfîrşi prin a fi un jaf internaţional pe spinarea noastră.

In sfîrşit, înaintarea celuĭ maĭ fără inimă dintre coloneliĭ şi celuĭ maĭ servil ofiţer de stat major, este un act care înfierează regimul actual.

Colonelul Lahovary, omul care s'a ilustrat într'un mod atât de sinistru în nenorocita rĕscoală a ţăranilor, este incarnaţiunea reacţiuneĭ celeĭ maĭ feroce şi guvernul reacţiuneĭ trebuia să 'l rĕsplătească pentru aceasta.

Să le fie de bine bătrânilor reacţionarĭ. Numaĭ un lucru: să se grăbească a 'şĭ împărţi favorurile puterei, căcĭ ceasul lor va suna în curênd.

Neagu.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim, ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

O broşură militară

O importantă broşură militară a apărut în Iaşĭ, şi care tratează despre *ofiţeriĭ combatanţĭ şi asimilaţĭ saŭ privilegiul în armată, de X.*

Autorul se ocupă cu diferendul perpetuŭ ce există între ofiţeriĭ armateĭ române, între *combatanţĭ* şi *asimilaţĭ*. Din cauză că o bună parte de ofiţerĭ aŭ ocupaţie intelectuală şi nu fizică. de aceia asimilaţiĭ sunt trataţĭ de sus de combatanţĭ, şi nesocotiţĭ de aceştia, carĭ cu drept cuvênt nu le sunt întru nimica maĭ superiorĭ căcĭ după aceleaşĭ programe şi norme sunt înaintaţĭ.

Toate obiecţiile aduse de combatanţĭ asupra asimilaţilor, (autorul broşureĭ X probabil nu asimilat) le spulberă cu multă pricepere. Aşa nu se poate zice că asimilaţiĭ sunt maĭ inferiorĭ în instrucţie căcĭ chiar între combatanţĭ relativ cu numĕrul lor, sunt mulţĭ neinstruiţĭ. Obiecţia că asimilaţiĭ sunt viţioşĭ, nu merge căcĭ iarăşĭ numĕrul viţioşilor e cu mult maĭ mare la combatanţĭ. Orĭ poate obecţia că asimilaţiĭ aŭ delapidat fondurĭ de banĭ? Nicĭ aceasta n'are consistenţă, căcĭ şi aicĭ combatanţiĭ aŭ pus vîrf.

Studiază şi arată mijloacele marĭ de care aŭ dispus în tot-d'a-una combatanţiĭ şi de care aŭ fost lipsiţĭ asimilaţiĭ.

Maĭ departe autorul se dedă la o analiză istorică şi dovedeşte că izvorul antipatieĭ este o boală istorică, o cangrenă a evuluĭ mediŭ, *vanitatea cavalerismuluĭ*, ale căreĭ consecinţĭ ereditare le suferă omenirea şi azĭ. Arată evoluţia cavalerismuluĭ ast-fel: micĭ baronĭ, marĭ baronĭ, feodalĭ, cavalerĭ, baronĭ combatanţĭ şi în fine combatanţĭ cum sunt astăzĭ. Ast-fel explica antipatia combatanţilor cu privire la asimilaţĭ.

O obiecţie se maĭ aduce că combatanţiĭ varsă sînge, iar asimilaţiĭ cerneală. Nicĭ aceasta nu le poate da superioritate combatanţilor, căcĭ, afară de faptul că în multe rĕzboaie mor maĭ mulţĭ soldaţĭ de epidemiĭ de cât de gloanţe, totuşĭ autorul arată şi dovedeşte importanţa asimilaţilor şi cât sunt de expuşĭ în resboaie.

Autorul maĭ arată cu Constituţia în mână, că acolo nu se face deosebire de combatanţĭ şi asimilaţĭ şi art. 10 zice, că funcţiile sunt numaĭ civile şi militare. Decĭ asimilaţiĭ intră în numĕrul funcţionarilor militarĭ. Apoĭ cu legea de înaintare se poate vedea că asimilaţiĭ sunt militarĭ în toată regula şi totuşĭ numirile gradelor se face altfel ca de ex.: sublocotenent pentru combatanţĭ, administrator clasa IV, pentru asimilaţĭ şi aşa maĭ departe, ca să aibă ce umili vanitatea. Dar art. 12 din Constituţie nu prevede privilegiĭ în Statul român, decĭ nicĭ o numire privilegiată de combatanţĭ.

In capitolele următoare analizează rolul subsistenţelor în arta resboiuluĭ precum şi rolul asimilaţilor faţă cu combatanţiĭ, apoĭ termină cerênd *egalitate*.

Aceasta este în scurt cuprinsul broşureĭ şi cum vedem e de o importanţă netăgăduită. Ea rezolvă antagonizmul dintre asimilaţĭ şi combatanţĭ şi credem că va da la mulţĭ de reflectat.

G.

SCISORI DIN GERMANIA

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*)

După cele maĭ marĭ sforţărĭ din partea partidelor burghezeştĭ Bismarck a reuşit la balotagiul de la Geestemünde. Am zis, într'o scrisoare precedentă, că chiar de va reuşi fostul cancelar a pătrunde în Parlament, balotagiul unuĭ Bismarck c'un uvrier în bluză este şi va rĕmânea pentru toate timpurile o înfrîngere ruşinoasă şi sdrobitoare pentru cel d'intâĭ. O mare parte din presa germană, care era de aceiaş părere cu noĭ, cântă însă deja pe altă strună dupe ce vede pe Bismarck deputat. Ele vorbesc acum cu laudă — înainte cu amărăciune prefăcută — de patriotismul locuitorilor de la Geestmünde şi de recunoştinţa poporuluĭ german pentru întemeietorul Germanieĭ de azĭ. Toate acestea sunt laude pe atât de nesărate pe cât şi de nemeritate. Este adevĕrat că Istoriografiĭ oficialĭ şi oficioşĭ sfruntează adevĕrul şi citează ca autorĭ aĭ Unireĭ pe Wilhelm I şi pe consilieriĭ sĕĭ, în primul rînd pe Bismarck*). Dar pentru ca să se convingă cineva de aceste minciunĭ ale mitologieĭ oficiale n'are de cât să citească memoriile regretatuluĭ Impĕrat Frederik III asupra evenimentelor de la 1870/71, memoriĭ pentru a căror publicare profesorul *Gefken* a fost aruncat de *către Bismarck* în închisoare. In acele memoriĭ Impĕratul Frederik, pe atuncĭ Principe de coroană, Principe într'adevĕr generos şi mare, se plânge de indiferenţa Părinteluĭ sĕŭ, a luĭ Wilhelm I, pentru ideia Unireĭ şi de duşmănia luĭ Bismarck faţă cu acest ideal al poporuluĭ german. Singuriĭ care aŭ urmărit şi luptat pentru această măreaţă idee a fost regretatul Frederik III şi marele duce de Baden, cumnatul sĕŭ. Fundarea Impĕrăţieĭ germane moderne de către Wilhelm I şi Bismarck este o pură legendă, născocită de istoriografĭ palatiştĭ, fără nicĭ un pic de independenţă şi de caracter iar jertfa aceste legende sunt toţĭ lesne-crezĕtorĭ care vorbesc de Wilhelm I şi de Bismarck ca de semi-zeĭ, de eroĭ naţionalĭ fără seamăn în Istorie.. *)

Numaĭ cine cunoaşte toate acestea poate aprecia laudele reptilelor şi recunoştinţa (?) poporuluĭ german, pentru „cel maĭ mare“ bărbat de Stat al veacului nostru, de care ele tot vorbesc. O ilustraţie la această legendă oficială este tocmaĭ balotagiul de la Geestemünde unde Bismarck a reuşit contra candidatuluĭ socialist numaĭ prin sprijinul şi ajutorul celor maĭ neîmpăcaţĭ duşmanĭ aĭ seĭ politicĭ dar care aŭ cu dînsul oare-care interese economice comune şi identice.

Cu tot sfatul ce l'aŭ dat organele separatiste hanoverane ca partidul Guelf să se abţie de la vot, e cu toate acestea sigur că interesele economice aŭ decis pe mariĭ proprietarĭ şi industriaşĭ din partidul separatist hanoverian de a vota la balotagiŭ *pentru Bismarck*, reprezentantul fanatic al trecutuluĭ economico-politic ce a priit atât de bine capitalismuluĭ agrar şi industrial.

Pentru aceleaşĭ motive aŭ votat pentru Bismarck şi poate dintre radicalĭ cu toate că fracţiunea radicală din Reichstag a dat şi ea sfatul ca radicaliĭ să voteze maĭ bine pentru candidatul social, „dintre doĕ rele, cel maĭ mic.“

Bismarck e prin urmare deputat şi opozant. El intră în Parlament pentru a zădărnici, în primul rînd, tratatul vamal germano-austro-ungar, care s'a iscălit deja alaltă-erĭ de către delegaţiĭ mabelor State şi care în sesiunea de toamnă va fi depus pe biuroul Reichstaguluĭ. In acelaşĭ timp Bismarck, un neîmpăcat duşman al principiuluĭ egalitar şi al munceĭ, vrea să zădărnicească şi reformele social-economice proiectate de guvernul D-luĭ Caprivi. Noĭ nu ne facem marĭ iluziunĭ de aceste reforme, în treacĕt fie zis, de oare ce numaĭ democratice nu sunt. Trebue însă să recunoaştem că în comparaţie cu nenorocita eră a luĭ Bismarck ele formează un pas înainte.

In jurul luĭ Bismarck se vor grupa probabil conservatoriĭ şi liberaliĭ-naţionalĭ, căcĭ după cum zice un proverb german: *Gleiches mit Gleiches gesellt sich gern.*

Incontestabil că fostul cancelar va exercita o mare influenţă în Parlament, dar nu va fi destul de puternic spre a împiedica mersul lucrurilor. Maĭ cu seamă Liga vamală de care organele fostuluĭ cancelar vorbesc ca de un tribut ce l'a plătit Germania Austro-Ungarieĭ şi pe care Bismarck are de gând s'o combată cu înverşunare n'are nimic de temut din partea pusniculuĭ fără voie de la Friedrichsruhe, căcĭ ea este singurul mijloc de a paraliza politica ultra protecţionistă franceză şi americană. Părerile preseĭ parisiene despre dênsa dovedesc aceasta în deajuns şi maĭ cu seamă un articol de sensaţie al celebruluĭ economist *P. Leroy Beaulieu* contra tarifuluĭ diferenţial francez menit a izola şi a ruina Franţa.

Asupra acestuĭ din urmă articol vom maĭ reveni.

Răpciuneanu.

*) von Sybel: *Die Begründung des Deutschen-Reiches delrch Wilhelm I.*

*) A se vedea: *Der Mythus von der Begründung des Deutschen Reiche von Müller-Rostock.*

Decadenţa Căilor noastre ferate

O instituţiune financiară, comercială, administrativă, etc., ca şi o maşină nu poate funcţiona cu succes şi nu poate în realitate produce foloase de cât atuncĭ, când administratorul saŭ mecanicul ce o dirije 'şĭ poate da seamă de rolul şi buna stare a fie-căruĭ agent saŭ piesă ce compun acel Aparat. Orĭ şi ce piesă cât de mică îndeplineşte o funcţiune relativ foarte însemnată în mersul regulat al întreguluĭ organism, şi uzând'o prea mult prin o întrebuinţare excesivă şi neraţională saŭ neîngrijind de ea, nu se maĭ poate compta la un serviciŭ sigur şi perfect din parte'ĭ; iar în momentul când acea piesă s'a uzat cu desăvêrşire, aparatul este defect.

Astă-zĭ o piesă vătămată, mâine a doua şi în curând aparatul întreg va fi ameninţat de distrucţiune. Dar acest sfârşit fatal şi neevitabil, soseşte şi maĭ repede atuncĭ când dirigintele operaţiuneĭ întregĭ nu'şĭ poate da seamă de importanţa şi rolul în parte al fie-căruĭ agent saŭ resort destinat a conlucra la funcţionarea organismuluĭ întreg.

Cu durere trebue s'o mărturisim că în această stare de decadenţă se află astă-zĭ organismul întreg al căilor noastre ferate.

Pe linia întreagă de la Vêrciorova pînă la Dorohoĭ nu se va găsi un singur funcţionar saŭ agent, care să spună că serviciul merge bine, saŭ unul care să se felicite de situaţia luĭ la căile ferate. O nemulţumire şi o descurajare generală domneşte în rêndurile tuturor, şi aceasta din două cauze maĭ importante:

Intâia este desconsideraţia cu care este tratat tot ce este funcţionar în serviciul executiv, fie în ce priveşte drepturile şi interesele luĭ familiare saŭ personale, fie în ce priveşte îmbunătăţirile ce el le reclamă în interesul serviciuluĭ, şi a doua este împovărarea personaluluĭ cu datoriĭ ce întrec puterile luĭ.

Dacă un inspector de mişcare cere sporirea numĕruluĭ frânarilor saŭ al personaluluĭ inferior al uneĭ staţiunĭ, şeful de serviciŭ rĕspunde „nu se aprobă;“ dacă un şef de divizie cere 20,000 de traverse secţia L nu aprobă nicĭ a 10-a parte fără discuţie şi fără drept de apel; cu toate acestea administraţia superioară însuşĭ care respinge cererile materialuluĭ absolut necesar pentru întreţinerea căieĭ şi sporirea personaluluĭ inferior, reclamă în un ton foarte caracteristic, regularitate şi serviciŭ sigur.

Ce resultă de aicĭ? o luptă stearpă a funcţionarilor din serviciul executiv care în mod fatal, nefiind în stare a rĕspunde îndatoririlor impuse, cade în desuetudine şi cu încetul nu face nicĭ aceia ce ar putea.

A cere cuiva imposibilul, posibilul însuşĭ este discreditat. Această situaţiune falşă şi depreciată a funcţionaruluĭ se reflectă asupra direcţiuneĭ ca dintr'o oglindă, şi în adevĕr administraţiunea superioară cu consiliul eĭ de administraţie, cu directorul şi toţĭ şefiĭ de serviciŭ n'aŭ de cât să privească în această oglindă „mersul serviciuluĭ în general“ pentru ca să'şĭ vază opera şi capacitatea.

Ultimele două accidente: deraiarea şi rĕsturnarea trenurilor accelerate Nr. 2 şi 4 în nopţile de 15 spre 16 Martie şi 11 spre 12 Aprilie, cel d'intâĭ între Pufeştĭ şi Mărăşeştĭ şi cel de al doilea între Stolnicĭ şi Costeştĭ, furturile zilnice din mărfurile în transport, întârzierile enorme cu care se efectuează transporturile, vagoanele rĕsturnate şi sfărâmate ce se vĕd pe toate drumurile, magaziĭ şi atenanse deteriorate, cantoane distruse de incendiŭ nereconstruite sub cuvênt că nu 'ĭ nevoe de ele, şi altele de care în treacăt vom vorbi maĭ la vale, toate sună a pustiŭ şi oglindesc cu prisosinţă o stare de decadenţă şi de distrucţiune. Dacă s'ar întâmpla ca un tren accelerat care poartă cel maĭ superior rang în circulaţiunea regulată, să se rĕstoarne în Germania, în împrejurările în care s'a petrecut această nenorocire cu trenul Nr. 2 la Mărăşeştĭ,

o anchetă condusă de oamenĭ technicĭ și streinĭ de calea ferată s'ar fi constituit imediat și resultatul ar fi fost descoperirea adevĕruluĭ, pe când la noĭ nicĭ directorul saŭ sub-directorul nu s'aŭ scoborât de la înălțimea lor să vadă cel puțin de curiozitate, ce s'a întêmplat.

D'abia șeful secțieĭ *L* s'a deranjat și a venit a treia zi la fața loculuĭ. In cât privește rezultatul ancheteĭ, acesta'ĭ încă un mister; se zice că linia era în stare perfectă, dar că mașinistul a mers prea repede!!

A trebuit ca din noŭ să se întîmple rĕsturnarea altuĭ tren accelerat Nr. 4 la 26 zile după aceasta tocmaĭ la Stolnicĭ în împrejurărĭ identice, pentru ca directorul să se miște și să pornească la fața loculuĭ.

Cu toțiĭ se așteptaŭ la rezultatul ancheteĭ, cauzele accidentuluĭ! Iarășĭ mașinistul a mers prea repede, spune directorul.

Dar cu șina ruptă cum a rĕmas? Mister... Oare dacă șinele pe linia curentă se găsesc rupte, mașinistul să fie cauza?

Dar de când se întîmplă ca mașiniștiĭ să meargă prea repede pe linia curentă, căcĭ maĭ nainte nu se auzea de asemenea neregularitățĭ? Se întîmplă aceasta numaĭ de la înființarea inspecțiunilor de tracțiune încoace? S'a maĭ vĕzut oare vre-o dată la căile noastre ferate cazurĭ de deraierĭ a trenurilor de persoane și de mărfurĭ pe linia curentă din cauza releĭ întrețінerĭ a căeĭ și atâtea cazurĭ de șine rupte?

Când asemenea grave accidente se întîmplă unul după altul, pe linia curentă la scurte intervale, unul la Mărășeștĭ și altul la Costeștĭ, când ele se întîmplă și la trenurĭ de mărfurĭ a căror vitesă nu trece peste 30 chilom., pe oră (deraiarea trenuluĭ 620, partea doua din 22 Februarie anul curent, între Adjud și Pufeștĭ, din cauza uneĭ șinĭ rupte în maĭ multe bucățĭ, accident care a costat viața frînaruluĭ Teodosiu Ion din Pașcanĭ și sfărâmarea a 7 vagoane) maĭ este de admis că asemenea cauze să fie accidentale? Oare să nu fie o cauză comună a acestor nenorocirĭ?

In alte țărĭ trenurile accelerate merg oare maĭ încet că accidente așa de compromițĕtoare nu se vĕd? Trenurĭ rĕsturnate în mersul lor pe linia curentă fără nicĭ o cauză premeditată, un obstacol natural saŭ o intențiune rĕŭ-făcĕtoare! Deplorabil! Și aceasta cu atât maĭ mult, cu cât vedem că comisiunile de anchetă ce se constituesc în asemenea împrejurărĭ, în loc de a ataca causa cea adevĕrată, inventează câte o victimă din personalul inferior pentru a salva cauza administrațiuneĭ centrale. Și cum oare asemenea calamitate și mișelie n'ar avea viață, când anchetatoriĭ, acuzatoriĭ și judecătoriĭ în prima instanță, *sunt subordonațĭ acelora carĭ trebue să stea pe banca acuzaților*. De aceea orĭ și ce anchetă nu dă nicĭ un rezultat practic.

Dar despre această chestiune merită să vorbim maĭ pe larg, aceia-ce o vom face maĭ târziŭ.

Am vĕzut că, cu ocaziunea ultimuluĭ accident, directorul general a convocat în ziua de 16 (4) la Bucureștĭ pe toțĭ șefiĭ de divizie spre a discuta asupra acestor reiterate nenorocirĭ. Nu știm care este rezultatul acesteĭ conferințe, dar aceia-ce ne surprinde este faptul că directorul a recurs la consultul unor funcționarĭ, a căror confiență și autoritate este de mult timp discreditată în fața D-sale! Se pare că directorul vĕzêndu-se compromis prin tendințele luĭ *economice*, 'ĭ place de a împărtăși cu șefiĭ de divizie culpabilitatea ce 'l apasă.

Mobilul acesteĭ conferințe nu se poate traduce de cât prin o farsă insultătoare a demnitățeĭ și a bunuluĭ simț.

Administrațiunea căilor noastre ferate a ajuns ca un om greŭ bolnav, care nu știe pe ce parte să se maĭ întoarcă pentru a'șĭ ameliora suferința.

In această boală fizică și morală nu maĭ are încredere în nimic. In paroxismul acesteĭ maladiĭ totul ce purcede din direcțiune este defectuos și fără viață. Reorganizarea serviciuluĭ de întreținere, centralizând în biuroul diviziunilor pe toțĭ ingineriĭ capabilĭ și cu practică îndelungată în serviciul exterior și abandonarea atribuțiunilor lor în seama unor copiĭ fără experiență, de abia eșițĭ de pe băncile școaleĭ de podurĭ și șosele, angajarea de mecanicĭ strĕinĭ, care necunoscênd nicĭ linia nicĭ limba țăreĭ sunt un pericol pentru circulație, experiențele directoruluĭ cu transportarea cerealelor concentrând într'un punt al linieĭ toate forțele mișcăreĭ și ale tracțiuneĭ, în timp ce restul linieĭ rĕmâne abandonat, modul cum s'a esecutat manevrele în toamna trecută asupra căruia nu s'a făcut încă din nefericire nicĭ o critică, aceia-ce dovedește o lipsă totală de competență în materiĭ din partea oamenilor maĭ independențĭ, apoĭ introducerea altor trenurĭ, zise accelerate de mărfurĭ fără să se țină seamă că mașinĭ nu sunt, că liniĭ de încrucișare asemenea nu sunt, și că mașinele aŭ nevoie de timp pentru a fi din noŭ aprovizionate cu combustibil, trenurĭ carĭ circulând foarte neregulat din cauza forțeĭ naturale „imposibilul," s'a întâlnit în maĭ multe puncte ale linieĭ cap în cap, apoĭ accidentele grave carĭ curg cadențat unul după altul, ordinile carĭ se daŭ astă-zĭ pentru ca mâine să nu fie respectate și altele multe, scot în evidență o stare imposibilă și funestă. Nu voiŭ a face caz cu persoanele din capul acesteĭ administrațiunĭ; dar trebue să fie cine-va orb și tîmpit pentru ca să nu recunoască că nicĭ odată căile noastre ferate n'aŭ fost maĭ rĕŭ administrate de cât acuma.

De la concediarea acționarilor, totul a mers din rĕŭ în maĭ rĕŭ din cauză că aceĭ carĭ s'aŭ succedat în capul administrațiuneĭ n'avea cele maĭ elementare noțiunĭ despre exploatarea acesteĭ instituțiunĭ, astăzĭ rĕul a ajuns la culme.

Silițĭ suntem să facem un mic istoric întorcêndu-ne pentru moment înapoĭ.

Directorul acționarilor, D-nu Seebold, predând D-luĭ Fălcoianu, în o stare cum orĭ și cine șĭ-o poate închipui din partea unor exploatatorĭ streinĭ, carĭ n'aŭ avut alt scop de cât uzura, acesta a căutat să reorganizeze după cum s'a priceput, ocupându-se maĭ cu seamă de detaliĭ secundare care i-a distras o mare parte a atențiuneĭ și activitățeĭ de care era caracterizat, de la alte chestiunĭ maĭ vitale carĭ cereaŭ pătrundere și un studiŭ serios și îndelungat.

Reducerea premiilor de parcurs ale mecanicilor a fost o mare greșală a D-luĭ Fălcoianu, și aceasta a făcut'o nu din convingere, ci pentru că nu a întîmpinat nicĭ o opoziție din partea personaluluĭ mașinilor, care era aproape în totalitate strein și deprins cu o disciplină exemplară, însă ceĭ maĭ inteligențĭ vĕzêndu'șĭ munca depreciată s'aŭ gândit la un stăpân care îl poate maĭ bine plăti și încetul cu încetul s'aŭ retras. Dar dacă D-sa a făcut unele greșelĭ și părțĭ slabe, a avut și calitățĭ superioare. Funcționariĭ aŭ știut că aŭ un stăpân și un părinte generos și drept. In timpul sĕŭ o reclamațiune dreaptă a fost ascultată și drept rezolvată, înainte'ĭ tertipurĭ, intrigĭ și minciunĭ n'aveaŭ trecere și aceasta a contrabalansat cu părțile luĭ defectuoase. Dacă sub dînsul calea ferată n'a progresat, cel puțin moralul impiegaților n'a fost de loc alterat; cu toțiĭ îșĭ făceaŭ serviciul cu dragă inimă, se simțeaŭ pe dînșiĭ și 'șĭ cunoșteaŭ datoriile și drepturile.

R. D.

(Sfîrșitul mâine)

CRONICĂ

PROFIL IN CREION

Subțire, scund și slăbănog,—
Chip șters dintr'o pagodă,—
Dar tot d'auna e 'mbrăcat
In cea din urmă modă.

—x—

„Iresistibilul" *'ĭ numit,*
Un înger din Eden;
Iar ca să pară maĭ înalt
El poartă și giobеn!

—x—

Imaginați-aĭ se plimbă
In vecĭ pe tandre bărcĭ
Și face cu plăcere adâncă
Colecțiunĭ de mărcĭ.

—x—

Butoniera îșĭ ornează
Cu florĭ de liliac,
De șĭ'l auzĭ în orĭ-ce clipă
Spunêndu-țĭ căĭ sărac.

—x—

Pe ceĭ bogațĭ și pe ciocoĭ
El îĭ numește rable;
Și adese-orĭ il vezĭ jucând
La domino saŭ table.

—x—

Cu doamnele și domnișoare
Intr'una face grațiĭ;
Dar vecĭnic este ocupat
S'adune informațiĭ.

—x—

Pe strade îl zăreștĭ mereŭ,
Vioĭ, mărunt ĭ-e mersul;
Fumează rar... de la prietenĭ;
Citește „Universul."

—x—

Pe drumurĭ lungĭ imaginare
El totdauna merge;
Dar cărțĭ, jurnale... orĭce vede,
Imediat le șterge!

—x—

Vr'o doĭ prietenĭ, într'o zi,
I-aŭ dat cincĭ informațiĭ,
Atuncĭ întîia-oară 'n viață
Făcu și el... tratațiĭ!!

Tradem.

Prostituția clandestină a minorilor

Țipra Herschman

III

Țipra Herschman, evreică născută în Iașĭ dintr'o familie foarte sĕracă, după ce și-a petrecut toată tinerețea în desfrînărĭ sub masca aparentă de cusătoriță, fiind de un fizic plăcut a ajuns la urmă a fi *întreținută* saŭ *metresa* maĭ multor cuconașĭ pierde-avere din Iașĭ, de la carĭ strîngênd vr'o câte-va miĭ de francĭ s'a măritat după un croitor din strada Haleĭ, numit Herschman. Și precum croitoria nu mergea după cum mergea țiitoria, ea a deschis un bordel clandestin speculând fete minore smulse din sînul familieĭ și ademenindu-le cu diferite făgăduelĭ pe carĭ numaĭ limba ieĭ otrăvită știa să le întocmească.

Această speculație imorală n'a fost greŭ de întreprins, căcĭ chiar ceĭ ce eraŭ chemațĭ a priveghia ordinea publică, cuconașiĭ gentlemanĭ carĭ ziua fac curte pe stradă, cucoanele cele cochete de prin saloane, carĭ se rușinează de cea maĭ mică vorbă cu două înțelesurĭ, aŭ devenit clientela sigură și *proteguitoare* a infameĭ Țipre.

Sub această pavăză puternică ea a început comerțul cu fetele micĭ. Intre altele, un fapt pe care îl denunță *Drapelul* din Iașĭ: maĭ anul trecut a trimis la Varna în Bulgaria 4 fete, 2 din Iașĭ, 1 de la Piatra și 1 de la Roman, pentru care a luat suma rotundă de 2000 de francĭ. Cincĭ sute de francĭ capul de fată! Așa negustorie se maĭ înțelege!.. Și câte alte de asemenea fapte a trebuit să facă Țipra, carĭ încă n'aŭ ajuns la cunoștința publică, dar pe carĭ credem că instrucția le va descoperi. Așa că aŭ trecut 7 anĭ de când, sigură pe protecție, ea a reușit adese-orĭ a da afară din slujbă sub-comisarĭ și comisarĭ, carĭ n'aŭ voit, nu săĭ acorde protecția lor, dar nu s'aŭ pus la dispoziția eĭ.

Nu maĭ departe, astă-iarnă comisarul comunal X a fost dat afară în mijlocul strășniciеĭ geruluĭ și lăsat pe drumurĭ cu o casă de copiĭ, numaĭ pentru că a îndrăsnit să închee un proces-verbal de contravențiune că ograda Țipreĭ era plină de necurățeniĭ.

Ușor se înțelege că în asemenea condițiunĭ glasul părinților nenorocițĭ, carĭ reclamaŭ pentru a-șĭ scoate fetele lor din ghiarele Țipreĭ, era vecĭnic neauzit. Când Țipra a fost arestată o indignare generală a isbucnit și nenumĕrate plângerĭ și denunțărĭ curg în contra acesteĭ crude hiene.

Suntem informațĭ că D. prefect de poliție Pașcanu, tînĕr de inimă, ar fi luat mĕsurĭ pentru a stîrpi pe aceste debitante de carne omenească, căcĭ până acum, sub ochiĭ și protecția poliției în mijlocul Iașuluĭ, pe stradele principale țineaŭ fără autorizație localurĭ de desfrînare, deschise ziua și noaptea, în carĭ eraŭ primițĭ nu numaĭ oamenĭ maturĭ dar și copiĭ de prin școlĭ. D. prefect va rupe de sigur cu sistema admisă până acum ca poliția să protejeze pe speculantele de prostitute și aceasta îĭ va aduce laude din partea ieșenilor și recunoștință din partea părinților nenorocitelor copile!

P.

GRAINDORGE

Trenul Bărbaților

(Un domn, nevasta sa și prietinul lor intim se prezintă la ghișetul de la gara Lyon).

Bărbatul: — Treĭ bilete de clasa întâia pentru Fontainebleau, din care unul să fie de dus și întors.

Prietinul: — Pentruce ieĭ un singur bilet de dus și întors, scumpe Gustav?

Nevasta: — Așa, dragă, pentruce?

Bărbatul, [zîmbind]: — Ca să nu fac cheltuelĭ de prisos.

Prietinul: — Nu pricep.

Nevasta: — Nicĭ eŭ. Dar de vreme ce vreĭ tu!

Bărbatul, [zimbind enigmatic]: — O să pricepețĭ maĭ târziŭ. Să ne grăbim, pleacă trenul. Trecețĭ înainte, copii meĭ, v'ajung, am să spun două vorbe șefuluĭ de tren.

[Caută pe șeful de tren și'l găsește].

Șeful de tren: — Ce doreștĭ?

Bărbatul, [lăsând să se zărească țeava unuĭ pistol]: — Sînt însurat. Nevasta și un prietin sînt în tren și voiajază împreună cu mine.

Șeful de tren: — Bine! pricep. Flagrant delict! Am avut până acum doă azĭ în trenul 17. Fiĭ liniștit: am să daŭ ordine ca să nu vĕ deranjeze nimenĭ. Voeștĭ să vĕ daŭ un compartiment rezervat?

Bărbatul: — Mi-ar plăcea maĭ bine, e maĭ comod.

Șeful de tren: — Adevĕrul e că cu chipul acesta călătoriĭ ceilalțĭ nu sânt supărațĭ... Mĕ duc să daŭ ordine...

La ce stație aĭ de gând să operezĭ?

Bărbatul: — Nu maĭ aproape de Melun... De la Villeneuve—Saint-Georges încolo am să mĕ fac că dorm, și când va intra trenul în gara Melun...

Șeful de tren (rîzînd): — Pac! pac!

Bărbatul: — Cât stă trenul în Melun?

Șeful de tren: — Zece minute. O să fie destulă vreme ca să se curețe vagonul. Trage clopotul de plecare, pornim. Noroc bun, domnule!

Domnul, doamna și prietinul se sue în compartimentul rezervat. Toate merg foarte bine. Trenul pornește. La Villeneuve bărbatul închide ochiĭ și zărește pe ceĭ doĭ vinovațĭ cum se țin de mână. Pune mâna pe revolver și 'l scoate încetișor din buzunar. Cu câteva minute maĭ nainte d'a sosi trenul la Melun, domnul sforăe.

Nevasta și prietinul abuzează.

Domnul (trăgînd). — Pac! pac!

Nevasta moare îndată. Prietenul are capul zdrobit și rĕsuflă încă. Domnul se pleacă pe dînsul.

Domnul: — Vezĭ că făceam prostie ca să iaŭ treĭ bilete de dus și întors.

Prietinul: — Mișelule!

(Moare.)

I. S. Spartali.

ALEGERILE

(Observațiunĭ.)

Revĕrsatul zileĭ Aprilie 'n zece
Cerul plin cu norĭ, aerul cam rece
Incepu să plouă, ploĭ de candidațĭ,
Sperând ca să fie cu toțĭ deputațĭ.

Și se 'mpart pe strade, afișe marĭ, micĭ,
Unde se vĕd scrișĭ sfințiĭ mucenicĭ,
Care maĭ de care s'arată maĭ smerit
Ca să fie poate crezut maĭ cinstit.

Aceĭ carĭ odată pe mulțĭ aŭ înșelat,
Azĭ sermaniĭ jură că pĕrul ș'aŭ schimbat,
Și când la putere, poate vor ajunge,
Le-ar da îndoit, căcĭ are de unde.

Uniĭ s'adresează: Vreĭ să fiĭ în slujbă?
Să 'mĭ daĭ mie votul, fără multă vorbă,
Și pe-a mea parolă, eŭ de voiŭ fi eșit
N'a trece o zi, două și tu eștĭ numit.

Alțiĭ aŭ curajul punga a'șĭ deschide
Și luând bumașca frumos o întinde:
Să 'mĭ daĭ mie votul și de ies deputat,
Am să 'țĭ daŭ îndoit de cât azĭ țĭ-am dat.

Era frumos să vezĭ agențĭ electoralĭ
Ce-aleargă întocmaĭ ca bunĭ prepelicarĭ
Din crâșmă 'n crâșmă, cu voe plină rară
Strigând în gura mare: Aĭ noștri aŭ să iasă!

Apoĭ să vezĭ poliția, bine deghizată,
Din chipiŭ și sabie 'n pălărie naltă
Prin sălĭ de alegerĭ, o făceaŭ pe agențĭ
Spre a face guvernuluĭ maĭ mulțĭ aderențĭ.

Sosi în fine ora cea mult așteptată
Când urna trebuia despoiată
Toțĭ cu atențiune aștepta rezultatul,
Când aud un strigăt ce 'ndemnă sfârșitul.

Bravo! Ura! Ura! strigaŭ toțĭ într'una,
Mărite Ministru, prefectul Ventura,
De cuconu Ghiță nimenĭ nu o să nege
Că a luĭ merit este, a fi chiar și Rege.

Iașĭ

Nicolin.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

1)

MYRT

Floarea Myrtuluĭ

(LEGENDĂ)

„Ce eicĭ, mĭ-aĭ aduce ó coroană de Myrt?"

S.

Nimenĭ nu maĭ știe că în depărtare, departe mult, peste treĭ oceane și peste opt șirurĭ întinse de munțĭ, era în vremile uitate, o țară mare și frumoasă, numită Palmeira, țară în care îngeriĭ locuiaŭ la un loc cu oameniĭ; și chiar dacă nu aveaŭ toțĭ locuințele lor pe pămênt, totușĭ se scoboraŭ tot-d'a-una jos, și petreceaŭ cu locuitoriĭ țăreĭ acesteia fericite, carĭ se înțelege că nu maĭ puteaŭ de bucurie și de fericire de această favoare înaltă a luĭ Dumnezeŭ care dădea voe îngerilor să vie numaĭ în a lor țară. Dar ceĭ drept că și Palmerieriĭ nu eraŭ oamenĭ ca ceĭ din alte țărĭ saŭ ca ceĭ de azĭ, adică rĕĭ, viclenĭ și îngâmfațĭ; acolo nu era copil care să nu asculte de părințiĭ luĭ; nu era fată care să iubească cum iubesc cele din vremurile noastre; iar soțiile eraŭ atât de credincioase și bune, în cât se zice că odată un Impĕrat al țăreĭ, bărbat bun, frumos și înțelept, ca să'șĭ poată alege o nevastă cum voia el să nu maĭ aibă nimenĭ altul în toată împărăția, a făcut cunoscut că acea soție a vre-unuĭ supus, care voește să fie Impĕrăteasă să vie la palat. Cu toate acestea aŭ trecut treĭ termene hotărîte fără ca să fi venit vre-o Palmeriană; iar prieteniĭ Impĕratuluĭ întrebațĭ de către acesta care e pricina că nicĭ un supus nu are soție care să fie demnă de Impĕrăteasă ĭ-aŭ respuns:

— Măria ta, soțiile supușilor tĕĭ nu voesc să'șĭ lase bărbațiĭ nicĭ pentru zece Impĕrățiĭ!

Așa că Impĕratul fu nevoit a lua ca nevastă pe fata unuĭ negustor din Imperiŭ.

Iar pentru ca pe viitor să nu maĭ fie pusă cinstea femeiască la încercare, locuitoriĭ Palmeireĭ aŭ făcut legĭ cum să se însoare Impĕratul și pe cine să poată lua de nevastă.

Iată cum sunaŭ legile privitoare la familia Impĕratuluĭ și la căsătoria luĭ:

„Impĕrațiĭ se însor cu fata unuĭ supus „al lor, avênd dreptul a o alege după „plac și frumusețe pe cea d'întâĭ."

Iar ca familia Impĕratuluĭ să nu se întindă mult în țară, putênd da loc la discordiĭ maĭ têrziŭ și pofte ambițioase de domnie, tot legile țăreĭ vesteaŭ ast-fel:

„Dacă Impĕratul avea copiĭ, băiatul „care urma la tron lua de nevastă pe o „fată a vre-unuĭ credincios din Impĕrăție, iarășĭ pe alese.

„Fetele însă trebuiaŭ să devie soțiile „vre-unuĭ Impĕrat vecin saŭ fiŭ al acestuia.

„Dacă Impĕratul nu avea copiĭ de loc, „saŭ avea numaĭ fete (nicĭ atuncĭ femeile „nu aveaŭ drepturĭ, însă eraŭ mult maĭ „fericite ca azĭ când sunt pline de pretențiĭ și năzuințe) atuncĭ alegea ca urmaș la tron pe cel maĭ mic saŭ unicul „fiŭ al frateluĭ saŭ soreĭ luĭ".

Poporul făcuse aceste legĭ înțelepte și pe atuncĭ Impĕrațiĭ nu ascultaŭ de nimenĭ maĭ bine ca de popor.

Pe când se petrece istoria ce o să narăm, în țara Palmeira domnea Impĕratul Floreador care avea ca Impĕrăteasă pe Elmina ce fusese cea maĭ frumoasă fată din fericitul Imperiŭ.

Eĭ aveaŭ numaĭ doĭ copiĭ: un băiat și o fată; așa că Impĕratul se bucura foarte mult că vedea țara sa asigurată din doă părțĭ: avea urmaș pe propriul sĕŭ fiŭ pe Malor, iar pentru Impĕratul Falminilor care necontenit amenința Palmeira cu rezboĭ și prade, putea să'l împace dându'ĭ pe fiă-sa, frumoasa Viamora de nevastă.

Despre frumusețea Viamoreĭ mersese vestea de la răsărit până la apus; așa că fel de fel de prezente, fel de fel de rugămințĭ eraŭ trimise de la Impĕrațiĭ țărilor depărtate, ba și provinciĭ i se dedeaŭ Impĕratuluĭ Palmeireĭ că doar o deveni vre-unul din eĭ favoritul pentru ginerie; Floreador însă avea gândurile sale; luĭ îĭ trebuia ca țara să se bucure de pace și fericire și de aceia nu inclina favor spre nimenĭ până acum.

Intâmplarea însă făcu ca princesa Viamora să nu semene de loc celorlalte fete de Impĕrat de până acum; Viamora nu voia să știe că legĭ omeneștĭ pot să se facă pentru inimă, saŭ că poate exista voință maĭ mare pe pămînt de cât aceia a uneĭ inimĭ. De aceia ea iubea cu foc și din toate puterile inimeĭ sale pe frumosul Adis, ofițer din garda Impĕrătească, și pe care îl vedea tot-d'auna în suita tatăluĭ eĭ. Nu se maĭ încape vorbă că și Adis pentru un zimbet al Viamoreĭ ar fi dat cu plăcere viața sa.

De câte-orĭ Curtea eșa la primblare, apoĭ știut era că mândrul Adis trebuia să dea brațul Prințeseĭ ca să se urce în trăsura Impĕrătească; și apoĭ pe brațul luĭ să rezima mica mână a Viamoreĭ când se da jos; iar pe tot timpul cât ținea preumblarea, Adis călărea în partea unde sta Prințesa. Când se opreaŭ vre-odată, Viamora mângăia cu mâna'ĭ delicată capul caluluĭ luĭ Adis care parc că anume era învĕțat a'l întinde până la ea.

Cât de mult se iubeaŭ eĭ, însă nimenĭ alțiĭ nu știaŭ de aceasta; și atât cât ochiĭ lor știut'aŭ să vorbească, prin vorbe nu maĭ era nimic de adăugat.

Dar iată că într'o zi spre seară, pe când Adis și Viamora se preumblaŭ singurĭ prin grădina Impĕrătească, vorbind de florĭ, de păsărele, de fluturĭ, raze... un înger îĭ vĕzu și curios a ști ce vorbesc și de ce par așa de fericițĭ, maĭ fericițĭ chiar de cât dînșiĭ în cer, să prefăcu în fluture alb și trecênd din floare în floare pe unde pășeaŭ ceĭ doĭ tinerĭ, auzi pe Viamora zicênd astfel luĭ Adis:

„Imĭ spuĭ că florile sunt fericite atuncĭ „când razele soareluĭ le sărut; când roua „le udă, când luna le păzește cu aura'ĭ „noaptea, când și ele se odihnesc; și când „pot să amețească maĭ mult pe aceĭ ce „sorb parfumul îmbătător din coronele „lor atât de fermecĕtoare!

„Că păsărelele sunt fericite atuncĭ când „ciripesc dulce lêngă cuibușorul în care „micuțiĭ lor întind aripioarile și vreaŭ a „sbura!

„Că fluturașiĭ sunt fericițĭ, când nesupărațĭ de nimenĭ fur parfumul din caliciul florilor și 'l port pe aripile lor ce „sclipesc ca diamantul sub razele soareluĭ!

„Atuncĭ tu Adis, tu când eștĭ fericit!

—„Eŭ prințesa mea, sunt fericit atuncĭ când „te privesc; și de fericirea mea cred că „ar fi geloșĭ și florĭ și paserĭ, fluturĭ, „roze, îngeriĭ din cer și chiar D-zeŭ!„

Așa a rĕspuns Adis; iar Prințesa a rupt o floare albă, micuță, pe care dând'o luĭ Adis îĭ zise: „ține iubitule aceasta de „la mine; e floare de Myrt; ea rĕmâne „totdauna așa, nu se usucă nicĭ se ofilește: neschimbată ca dînsa va fi iubirea „mea pentru tine, pe vecie."

(Va urma)

Despre parasiţĭ

Prin parasit se înţelege acea vieţuitoare care, fără meserie, trăeşte din munca vecinuluĭ eĭ. Tot meşteşugul unuĭ parasit tinde, că, pe când suge din avutul saŭ sângele vecinuluĭ sĕŭ, viaţa luĭ să nu fie primejduită.

O fiară sĕlbatică, care se nutreşte cu carne, în alte cuvinte un carnivor goneşte, prinde şi omoară prada sa, adică se osteneşte pentru a avea ce să mănânce; un parasit, din contră, se foloseşte de toate înlesnirile ce'şĭ poate face fiinţa din avutul saŭ sângele căruia el suge.

In ţară la noĭ sunt multe tipurĭ de parasiţĭ, chiar între oamenĭ.

Afară din clasa acestora putem înumĕra mulţĭ; aci vom numi numaĭ câţĭ-va: păduchĭ, purecĭ, ţînţarĭ, râia, vermĭ din maţe, din piele, din cărnurĭ, etc. despre carĭ vom vorbi d'aproape.

Parasiţĭ dintre oamenĭ sunt maĭ cu seamă aceia carĭ ne-aŭ invazionat ţara, goniţĭ din alte ţărĭ, tot din cauza acesteĭ calităţĭ de parasit.

Parasiţiĭ carĭ trăesc din avutul saŭ sângele omuluĭ, vieţuesc uniĭ împrejurul acestuia şi din când în când se reped ca să sugă sânge, cum este ţînţarul, musca de casă, etc., alţiĭ trăesc pe suprafaţa corpuluĭ, pitiţĭ în părţile cele maĭ ascunse şi păroase, unde se păzesc ca şi fiarele sĕlbatice în pădure: Ast-fel sunt păduchiĭ, puteciĭ, etc. Alţĭ parasiţĭ trăesc sub solzul pieleĭ omuluĭ, despre carĭ am vorbit, unde cu mare meşteşug 'şĭ fac tunelurĭ în care locuesc, se hrănesc şi se înmulţesc. Ast-fel este sarcoptul sĕŭ păianjenul râeĭ. Alţĭ parasiţĭ trăesc în chiar grosimea pieleĭ, cum este Demodexul foliculelor, despre carĭ am zis ceva maĭ sus.

Alţĭ parasiţĭ trăesc în grosimea cărnurilor, în muşchĭ, în creer, etc: cum sunt cysticercĭ, trichina, etc.

In fine, alţĭ parasiţĭ trăesc în stomac şi maţe, într'un cuvînt în tubul digestiv şi mănâncă din mâncarea omuluĭ, pregătită ca să intre în sângele luĭ. Ast-fel este tenia saŭ (panglica) limbricĭ, oxiurii, etc.

Din această scurtă privire se vede însemnatul numĕr al acelor fiinţe ce se numeşte parasiţiĭ omuluĭ. Studiul fie-căruia din aceştĭ vrăjmaşĭ aĭ sănătăţeĭ noastre, cred că merită luarea aminte aĭ acelor ce îngrijesc de bunul lor traiŭ. Iată pentru ce în un şir de articole vom publica cunoştinţe despre aceştĭ parasiţĭ şi'ĭ vom arăta, în ilustraţiunĭ aşa după cum 'ĭ-aŭ vĕzut învĕţaţiĭ sub microscop.

Astăzĭ vom vorbi despre *Sarcopt*, sub titlul de „Un păianjen în pielea omuluĭ".

Un păianjen în pielea omuluĭ

Acest păianjen ce se numeşte *sarcopt al scabieĭ* saŭ al *râeĭ* trăeşte în pielea omuluĭ sub solzul saŭ epitheliul pieleĭ, producênd boala ce se numeşte *râie*.

Acest păianjen a chinuit multe veacurĭ pe om, fără ca acesta să 'l cunoască şi fără să ştie să 'l omoare.

Veacurĭ întregĭ s'a discutat asupra natureĭ rîieĭ. Toţĭ medicіĭ se gândiaŭ la o cauză care din sânge, dinăuntrul corpuluĭ rĕsare în piele şi nimĕnuĭ nu 'ĭ trecea prin minte că în piele sub solzul eĭ, un păiajen locueşte, şi că acesta dă naştere acelor bube după piele, carĭ se vĕd în rîie, aceleĭ mâncărimĭ groaznice şi neîncetate, ce aŭ rîioşiĭ în pielea lor. Nu se cunoştea sarcoptul până în veacul trecut, când un student italian a descoperit pe un cadavru al unuĭ nenorocit mort de rîie, o fiinţă mică, care într'o parte a cadavruluĭ, unde băteaŭ raze de soare, făcea mişcărĭ din labele eĭ. Această fiinţă descoperită, lumea s'a încredinţat despre natura rîieĭ, şi nu i-a rĕmas de cât să găsească doctoriile carĭ o vindecă.

Maĭ înainte însă omul a studiat locul din piele unde locueşte acest păiajin şi a dovedit, că această fiinţă îşĭ face sub solzul pieleĭ locuinţă cu galeriĭ lungĭ în care îşĭ are loc anume pentru ouĕ, loc pentru masculĭ şi pentru femee. S'a maĭ dovedit că el îşĭ alege acele părţĭ ale trupuluĭ unde solzul pieleĭ este maĭ subţire şi maĭ apărat.

In adevĕr, sarcoptul îşĭ face locuinţa în galeriĭ sub solzul pieleĭ dintre degite, de la îndoiturile mâinilor, braţelor, picioarelor, etc. Acest dobitoc nicĭ odată nu se găseşte pe locurile expuse, ca marginea urechilor, vîrful degetilor, vîrful nasuluĭ, etc.

Figurile explică forma acestuĭ dobitoc atât de priceput, prin urmare nu 'l vom maĭ descri, vom spune numaĭ că natura nu 'ĭ-a dat ochĭ, atât e de simţitor, nicĭ berigate, pentru că are pielea atât de subţire în cât respiră, saŭ trage aer în corpul luĭ prin piele.

Masculul este mult maĭ mic, dar maĭ viŭ de cât femeia; unul şi altul aŭ gura înarmată de fălcĭ şi de prinzĕtoare puternice şi picioare cu ventuze, în loc de cârlige, cu carĭ se ajută pe unde trece.

Sarcoptul trăeşte şi în pielea dobitoacelor: câinĭ, pisicĭ, oĭ, boĭ, caĭ şi altele.

POEZII

I

RUGĂCIUNE

—Dupe Sully Prudhomme—

De-aĭ şti cum plâng ceĭ singuraticĭ,
Subt aĭ tristeţeĭ sumbri norĭ,
Pe dinaintea caseĭ mele
Aĭ trece une-orĭ.

*

De-aĭ şti cum o privire dulce
Aprinde sufletul... de-aĭ şti!...
Din întâmplare, spre fereastră-mĭ,
Tu poate aĭ privi!

*

De-aĭ şti prietenia caldă
A două inimĭ ce s'adoră,
Tu aĭ veni până la uşe,
Intocmaĭ ca o soră.

*

De-aĭ şti că te iubesc, că'n viaţă
Această dragoste mĕ ţine,
O! n'aĭ maĭ pregeta o clipă,
Şi aĭ intra la mine!

II

SERI NOSTALGICE

— După Emile Michelet —

Subt calmul palidelor serĭ,
Iubirea noastră 'ĭ maĭ duĭoasă....
Seninul oreĭ fericite
Te face încă maĭ frumoasă!

*

Iubirea noastră 'ĭ maĭ duĭoasă,
Tu te numeştĭ Amarylli....
Suspinul crinilor din vale
Subt farmec trist ne învăli!

*

Seninul oreĭ fericite
In ochĭ trecutul ni 'l resfrânge....
Speranţa veselă zîmbeşte,
Regretul melancolic plânge!

*

Te face încă maĭ frumoasă
Splendoarea acesteĭ primăverĭ;—
In vreme ce pămĕntul doarme,
Subt calmul palidelor serĭ!

III

IMPRESIUNE

Aseară luna plină, ca o nebună blondă,
Printr'un pustiŭ albastru, subt stele, vagabondă,
Şi tristă ca lumina de faclă lâng'un mort,
Purtând pe ea reflexe de-argint, eternu'ĭ port,
S'apropiase-atâta, cu razele eĭ mute
De-acest pămênt, că par'că voia ca să'l sărute!

IV

CAMERA EI

Se cerne din vĕzduhurĭ argint de raze cald,
Şi muştele în praful scînteetor se scald;
Departe,-un stol de berze cu ostenite pene,
Plutesc ca nişte visurĭ ce rătăcesc a lene.

Deschid în taĭnă uşea şi intru... e tăcere...,
Iţĭ pare-un cuĭb subt paza vrăjitelor mistere;
Clavirul doarme 'n umbră, perdelele 's lăsate,
Ceasornicul de aur măsura vremeĭ bate.
Prin colţurile negre, ocolurĭ daŭ cu ochiĭ,
Zăresc pantofĭ, cămaşea, ciorapĭ, corsetul, rochiĭ;
Pe zid un peisagiu cu prunĭ şi vişinĭ copţĭ,
Musset pe-o pernă albă deschis era la „Nopţĭ!";
Iar peste tot pluteşte, subtil ca o idee,
Parfumul voluptăţeĭ al cărneĭ de femee!

Bucureştĭ, 1891.

Traian Demetrescu.

Ultime Informaţiĭ

Ziarele de alaltă-ierĭ înregistrează o depeşă sosită din Viena, prin carĭ se spune că însărcinatul de afacerĭ al Românieĭ, a primit ordinul să exprime d-luĭ Burkhard, directorul teatruluĭ Burg, mulţumirile Regineĭ Elisabeta pentru aranjarea în scenă a „Meşteruluĭ Manole".

Cu alte cuvinte, însărcinatul de afacerĭ al Românieĭ a primit porunca să se presinte în mod oficial şi respectuos la directorul teatruluĭ din Viena şi să îndeplinească o misiune literară a Regineĭ, care se ocupă de literatura limbeĭ sale materne, adică de literatura germană.

Ce josnic rol sunt de multe orĭ ţinuţĭ să joace înalţiĭ funcţionarĭ aĭ Românieĭ, când e vorba ca să împlinească capriciele suveranilor.

Regina are secretarul sĕŭ intim, pe un neamţ, care este un impiegat particular al palatuluĭ. Pe acesta decĭ trebuia să'l trimită în misiune la directorul teatruluĭ Burg, pe acesta putea să'l întrebuinţeze pentru a înconjura cu pompă *Drama nemţească*, iar nu pe un înalt funcţionar al statuluĭ român, stat pe care nu 'l poate întru nimic interesa maĭ multa or maĭ puţina strălucire a literatureĭ nemţeştĭ.

Dar am uitat un lucru: trimeterea secretaruluĭ intim al Regineĭ cerea cheltuială şi Elisabeta este nevasta luĭ Carol I.

—✠—

Monitorul oficial de azĭ publică decretul prin care Sinodul e convocat în sesiune de primă-vară pe ziua de 1 Maĭ.

—✠—

Primim din Viena următoarea telegramă:

VIENA, 27 Aprilie.— Ministrul de Comerţ a zis comisiuneĭ bugetare că în cea ce priveşte România, trebue să se aştepte regimul care intră în vigoare la 10 Iulie; se lasă pe cererile Camerilor de Comerţ basate pe experienţă.

Deputatul. Lupul a tratat chestia însemnătăţiĭ reînoiriĭ tractatuluĭ de comerţ cu România maĭ cu seamă pentru Bucovina.

—✠—

Citim în *Gaulois*:

Populaţia din Londra creşte în fie-care an.

Cifra actuală a locuitorilor se ridică la patru milioane noĕ sute opt zecĭ şi doĕ de miĭ nouĕ sute. Inpreună cu mahalalele cifra ajunge la şase milioane.

Şase milioane! adică populaţia Belgieĭ întregĭ.

Statele acestuĭ recensimînt, care aŭ fost publicate, ne arată că numĕrul nebunilor, al imbecililor şi al idioţilor s'a îndoit aproape, de zece anĭ încoace.

—✠—

Un ziarist bine plătit.

Lordul Randolph Churchill, a căruia plecare am anunţat'o erĭ pentru un voiaj de explorare ce l'a întreprins în Mashonaland, s'a înţeles cu *Daily Telegraph* ca să 'ĭ trimeaţă o serie de 20 scrisorĭ asupra Africeĭ şi care îĭ vor fi plătite de numitul ziar câte 100 livre sterlinge fie-care, orĭ în total 50 miĭ francĭ cele 20 scrisorĭ.

Ce gândesc oare confraţiĭ noştri, a cărora copie este maĭ mult plătită, adică aceĭ pe cari, cu drept cuvînt, am putea să 'ĭ numim confraţiĭ ceĭ maĭ scumpĭ?

Negreşit, sunt mulţĭ jurnaliştĭ, dar numaĭ un lord Randolph Churchill.

Greva din Belgia

BRUXEL 27.— Partidul lucrătorilor a decis să continue greva.

Asociaţia liberală a provocat o întrunire generală cu consiliile de industrie şi cu lucrătorĭ din maĭ multe oraşe, spre a discuta asupra atitudineĭ de păstrat. Se zice că partidul lucrătorilor va propune, în scopul de a restrânge greva, demersurĭ de făcut pe lângă regele spre a cere să grăbească revisuirea.

Tipografiĭ vor propune la congresul lor, care se va ţine la 17 Maĭ la Liège, să se declare greva generală. Guvernatorul din Liège are de gând să oprească orĭ-ce meeting. Patru şefĭ lucrătorĭ aŭ fost arestaţĭ la Liège. Greva pare că scade în mod uşor.

SERBIA

In cercurile guvernamentale din Viena se crede că mauevrele infanterieĭ serbe, carĭ vor avea loc în Iunie şi Iulie aŭ o însemnătate mare atât militară cât şi politică.

O misiune rusă va asista la aceste manevre şi va studia rezultatele nouluĭ armament, *pe care Rusia l-a procurat Serbieĭ*.

Işĭ poate orĭ cine înahipui ce scop aŭ aceste serviciĭ ce Rusia face Serbieĭ.

ULTIME TELEGRAME

BERLIN, 27 Aprilie.— „*Gazeta Germanieĭ de Nord*" zice că nicĭ o putere n'a cerut intervenirea Germanieĭ în afacerea vapoarelor flotileĭ auxiliare ruseştĭ prin Dardanele; această chestiune nu presintă nicĭ un interes direct pentru Germania.

BELGRAD, 27 Aprilie—.Se asigură că Regina Natalia a decis să rĕspunză resoluţiuneĭ Scupcineĭ că nu va ceda de cât forţeĭ.

PARIS, 27 Aprilie.— Ziarele sînt unanime a recunoşte că votul de ierĭ la Cameră a făcut scisiune definitivă între republicanĭ.

Ziarele moderate spun că votarea amnistieĭ ar fi probat că Republica este incapabilă de a menţine ordinea şi de a guverna. Ziarele radicale vĕd în acest vot o greşeală gravă şi o mare pagubă pentru Republică. Organele monarchiste se declară satisfăcute de cisziunea republicană şi cred că guvernul este slăbit.

Un comunicat al baronuluĭ Hirsch constată că cumpărarea de către acest financiar de pămînturĭ în republica Argentină are de scop crearea de coloniĭ de ovreĭ ruşĭ.

ATENA, 27 Aprilie.— Nişte ştirĭ sigure din Corfu stabilesc că excitarea continuă acolo; s'aŭ făcut încercărĭ alaltăerĭ de a da foc cartieruluĭ ovreiesc.

PARIS, 27 Aprilie—. Anarchiştiĭ aŭ aranjat o manifestaţie; eĭ transportaŭ într'o trăsură o mare coroană cu inscripţia: „Morţilor din Fourmies".

Doĭ anarchiştĭ aŭ fost arestaţĭ; coroana s'a confiscat.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (118)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXIV

Regăsită

Perrina asta era rudă cu Campayrol.

Baniĭ se vede că i-aŭ fost daţĭ Perrineĭ pentru întreţinerea fetiţeĭ. Ducesa era darnică şi câteva bilete de bancă nu eraŭ mare pagubă pentru ea.

Baudru se vede că s'a zăpăcit d'atâtea parale şi din pricina asta s'a nenorocit negreşit.

Dacă aş fi zăbovit doĕzecĭ şi patru de ceasurĭ aş fi aflat toate bine.

Nu sînt aşa de mulţĭ dogarĭ în Paris şi prin urmare nu pot fi mulţĭ Baudru. Parisul e mare, însă nu trebue decât o preumblare cu birja o zi întreagă.

— Va să zică în Bussac, s'a pierdut urma?

— Nimenĭ nu ştie unde s'a ascuns. Nu l'a maĭ vĕzut nimenĭ pe Baudru. ceea ce mĕ face să cred că Baudru a ajuns rĕŭ. Când se pricopseşte cineva, îĭ place să spue tutulor prietinilor vechĭ.

— Va să zică nu'ĭ ştiĭ adresa?

— Nu o ştiŭ.

— O ştiŭ eŭ.

— Da?

— Printr'o întîmplare din cele maĭ neauzite.

— Trăeşte Baudru şi azĭ?

— Trăeşte.

— Şi e sărac?

— Foarte sărac.

— Dar ceĭ-l'alţĭ?

— Şi ceĭ-l'alţĭ trăesc, nevasta luĭ, Mariana Baudru... fata luĭ Tereza... şi în sfîrşit... aceea pe care o căutăm, nenorocita Jeana mititica.

— Eştĭ sigur?

— Cum sunt sigur că trăesc.

— Atuncĭ?

— Vom vedea mâine, prietine..... O să'ţĭ spun eŭ... O să ne gîndim ce trebue să facem.

— Va să zică eştĭ mulţumit?

— Cum nu se poate maĭ mulţumit!.. Şi mĕ gîndeam la mumă!.. Ce bucurie!.. Nicĭ odată n'am să uit serviciul acesta!

— O! e foarte simplu!... Nicĭ nu'ĭ nevoe d'a vorbi de aşa ceva!.. Am să'ţĭ daŭ înapoĭ parale... Am cheltuit peste tot o sută şaptezecĭ şi şase de francĭ şi cincĭzecĭ de centime...

— Bine! bine:... O să maĭ vorbim!.. Noapte bună.

— Noapte bună, Domnule!

George Dambert ieşi.

Nu se maĭ putea stăpâni.

Va să zică copila nenorocită pe care o zmulsese într'o noapte din ghiarele mişeilor carĭ voiaŭ s'o profaneze abuzând de slăbiciunea şi de izolarea eĭ, era fica luĭ.

Lucrătoarea aceea obosită de veghe şi nemîncată era fata pe care o căuta el!

Acum pricepea ce'l î demna pe dînsul ca s'o ajute, de ce'ĭ plăcea luĭ ca să'ĭ mobileze odăiţa aceea de sĕrac, un palat în comparaţie cu bordeiul pe care îl părăsise.

Ea era!

Fata aceea încântătoare şi curajoasă, blândă şi bună, elegantă în simplicitatea eĭ, lesne de recunoscut între toate, cu ochiĭ limpezĭ, cu sufletul senin şi curat, era copilul sĕŭ şi al Blanşeĭ de Charnay, copilul amoruluĭ tînĕr, copilul pasiuneĭ a doĕ fiinţe carĭ se daseră una alteia, într'o noapte de primăvară, atraşĭ de un curent de simpatie!

La plecare, el scria conteseĭ:

„Roagă-te luĭ Dumnezeŭ ca să ţi le „înapoeze astfel cum le vezĭ în visele „tale."

Aceasta, cel puţin, aşa era.

Ea realiza idealul dorinţelor sale.

Capu'ĭ ardea.

Se coborî în grădină ca să se rĕcorească.

In cele din urmă se duse în camera sa.

Nu era în stare să stea loculuĭ. Ar fi voit ca noaptea să treacă ca un fulger.

Când intră în cameră se uită la ceas. Eraŭ 4 ore.

Se iveaŭ zorile.

Se trînti pe pat.

După câteva minute închise ochiĭ murmurând:

— Asta ni-ĭ înapoiată! Mulţumesc luĭ Dumnezeŭ!... Dar cea-l'altă!...

XXV

Agenţia Cooks, Bird and Comp.

Progresul e pretutindenĭ. Industria oamenilor în vînătoarea de banĭ s'apropie de cele din urmă limite.

Există în Paris o casă unde se ocupă a c uta pe moştenitoriĭ moştenirilor vacante.

Casă aceasta este organizată maĭ bine de cât un minister. Ea ştie tot şi chiar şi altceva, aşa că, dupe grozăviile şi incendiile Comuneĭ, ar fi putut să reconstitue starea civilă a Parisuluĭ întreg.

Numĕrul lucrărilor şi a documentelor acesteĭ case este colosal.

Personalul circurilor din univers nu are însemnătatea populaţieĭ Parisuluĭ.

Tot astfel agenţia Cooks, Bird and Comp nu are însemnătatea susziseĭ case.

Insă se bucură de un monopol adevărat şi puternic.

Deşteptându'se dintr'un somn scurt, George Dambert se sculă odihnit, gata pentru luptele vieţiĭ.

Mulţămită înprejurărilor şi ajutoruluĭ luĭ Victurnien Sagot, el posedă în fond una din părţile secretuluĭ pentru care ar fi jertfit anĭ, în vîrsta când sînt aşa de preţioşĭ, maĭ nainte de toate ar fi voit să sfâşie vĕlul care 'ĭ ascundea partea cealaltă.

El îşĭ domină avînturile inimeĭ, închise într'însu dragostea care 'l înpingea spre copila asta care 'ĭ datora de doĕ orĭ viaţa.

George Dambert se duse cu careta şi se puse la pîndă în apropiere de prăvălia Laureĭ.

Vĕzu pe fie-sa că soseşte, simplă şi îrcântătoare, la atelier, la ceasul hotărît.

In obrazul eĭ se reflecta o bucurie înlăuntrică.

Seara în ajun ea vorbise ca de obiceĭ în fereastră cu vecinul sĕŭ.

Francisc de Guern primise o scrisoare de la muma sa ca rĕspuns la aceea prin care el îĭ spunea că iubeşte pe Jeana.

Biata femee îl bine cuvînta fără să'ĭ scrie nicĭ o vorbă de imputare, fără să 'ĭ facă nicĭ o observaţie pentru fata pe care şi-o alesese: şi cu toate acestea era zdruncinarea tainicelor speranţe mângîiate de mumă şi de surorĭ.

Şi cine le ar fi blamat?

(Va urma)

După scurtă întrebuinţare devine indispensabil ca
PASTĂ de DINŢI.

Frumuseţea Dinţilor { **Noua Crême-Glycerin** americană pentru *Dinţi* aprobată de consiliul sanitar.

KALODONT

de la fabrica **F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena**

Furnisorĭ aĭ Curţeĭ I. R.

Se găseşte în Bucureştĭ la toate *Drogueriile*, *Farmaciile* şi *Magasinurĭ cu Parfumerie*, în Provincie la D-nii *R. & Samitca*, la Brăila, D-niĭ *Anton Drummer* şi *I. R. Petalis*, farmacişti la Brăila, la D-niĭ S. *Lebel* Droguerie la Ploeştĭ, la D-nu *Friedrich Paul*, armacist la Giurgiu, la D-nu *Oravetz*, farmacist la Focşanĭ.

Representant şi Depositar pentru România D-nu,

VICTOR KUBESCH, Strada Academieĭ, Nr. 1 Bucureştĭ.

Cereţĭ numaĭ **„Kalodont luĭ Sarg“** *şi feriţi-vĕ de contrafacerĭ.*

IMITANDU-SE

Hârtia noastră de ŢIGARA

„LA PATRIE"

ne permitem a atrage atenţiunea onor. fumătorĭ că numita hârtie, precum şi hârtia de ţigară *Romănca din Carpaţĭ*, ambele noastre fabricaţiunĭ, sunt numaĭ atuncĭ veritabile dacă poartă fie-care foiţă inscripţiunea firmeĭ noastre.

Am dispus ca orĭce falşificare să se urmărească conform legeĭ ţăreĭ.

LEON & Co. — Paris.

★ Recunoscut de toată Europa ★

LACUL SARAT

Remediŭ contra : Reumatismuluĭ, Paralisieĭ, Obesităţeĭ, Anemieĭ, Bólelor de pele, Scrofulelor, Hemoroidelor, Bólelor aparatuluĭ genital la femeĭ, Ból. veneriene etc.

★ 40 Camere elegant mobilate ★

LA 1 MAIŬ SE VA DESCHIDE

Grand Hotel du Boulevard

Situat la cea maĭ frumoasă poziţiune din această staţiune balneară. — 40 CAMERE, cele maĭ comfortabile şi bine mobilate din localitate; sunt puse la dispoziţia Onor. Public, şi cari se închiriază pe Sezon saŭ cu luna

RESTAURANT de I-a ordine, bucătărie română şi francesă, preciurĭ foarte moderate. Mâncare à la Carte şi Abonament. Se trimete şi în familie

Mare Sală de Spectacole Musică şi alte distracţiunĭ Posiţiune plăcută, vis à vis de grădina statuluĭ unde cântă musica militară. In apropiere de băĭ şi tranvay.

In fine nu am cruţat nicĭ un sacrificiŭ numaĭ şi numaĭ a satisfpce pe Onor. Public.

Proprietar
Const. Poppescu

★ 40 Camere elegant mobilate ★

MARE DEPOU DE MAŞINE AGRICOLE

—MAŞINE AGRICOLE—

Locomobile şi Batoaze de treerat.
Maşine de secerat şi de cosit.
Maşine de secerat şi legat znopĭ.
Plugurĭ, Triorĭ, Vĕnturătoare, etc. etc.

LA

M. LEYEÑDECKER

— BUCURESCI —

Strada Stavropoleos, 15, şi Str. Cazarmeĭ. 77.

—MAŞINE AGRICOLE—

IMPORTANT

D-niĭ Studenţĭ Universitarĭ aŭ o reducere de 10% din —preţul tocmit—

D-niĭ Studenţĭ Universitarĭ aŭ o reducere de 10% din —preţul tocmit—

Sezonul de Primăvară — Sezonul de Vară

Onorate Domn!

Inainte de a vizita orĭ-ce magazin de Haine gata bărbăteştĭ saŭ croitorie, vĕ rugăm respectuos, să bine-voiţĭ a vizita magazinul nostru, unde din propria noastră fabrică ne-a sosit deja un mare asortiment de haine gata, lucrate cu o rară eleganţă şi care se vênd cu preţurĭ surprinzĕtor de convenabile.

NOUTAŢI PENTRU SEZON

PARDESIURI, CROIALA à la DERBY

JAQUETE ŞI SACOURI CU ŞAL

— MANTILE CU PELERIN FARA CORDON —

Un colosal şi elegant depoŭ de stofe fine pentru haine de comandă se află la disposiţia Onor. visitatorĭ şi pentru a corespunde încurajăreĭ de care ne bucurăm din partea distinseĭ noastre clientelă, n'am cruţat nimica pentru a putea aduce din străinătate **un maestru tăetor,** care posedă cunoştinţe vaste în această branşă, putênd ast-fel, sperăm a satisface pe distinşiĭ noştri vizitatorĭ atât din Capitală cât şi din întreaga Ţară.

BAZARUL REGAL, Casă de încredere
Calea Victorieĭ 28, in faţa Prefect. Poliţieĭ Capitaleĭ.

Farmacia Friedriech Paul din *Giurgiu* este de arendat, doritorĭ se vor adresa Farmacieĭ Frank din str. Patria, Bucureştĭ.

Un tênĕr doreşte a ocupa o funcţiune într'un biroŭ saŭ la o moşie. Doritoriĭ se vor adresa la redacţia acestuĭ ziar sub iniţialele : G. L.

DE BUNĂ VOIE

SE VINDE CASELE din Strada Sf. Vinerĭ, (Herasca) Nr. 31, avênd în faţada caselor şi trecere de tramway, compuse din o prăvălie şi sus un mare salon, precum şi vr'o şase cemere, pivniţă ; iar la catul al treilea sunt mansarde bune de locuit.

Doritoriĭ carĭ vor bine-voi a le cumpĕra să se adreseze la D-na Mitana Marinescu, proprietară, str. Sf. Vinerĭ, 31.

Preţurĭ reduse

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru maşine : **Asbest. Manometri**

STICLE pentru nivel, robinete şi Ventile de abur, Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN

cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch 41, Strada Academieĭ, 41 vis-à-vis de Ministeriul de Interne

Preţurĭ fixe

Magazin de Pălăriĭ şi Blănărie

24, Cal. Victoria 24, Palatul „Dacia“

— Vis-à-vis de Librăria Socec. —

Nicolae upan

Am onoare a aduce la cunoştinţa onor. public în special numeroaseĭ mele clientele, că pentru seson de primăvară şi vară am primit un bogat asortiment de Pălăriĭ, Barbăteştĭ şi de copiĭ în formele cele maĭ noĭ şi în toate colorile dupĕ ultimul jurnal.— Preciurĭ foarte convenabile.

— NB. Rog a se nota Bine adresa mea. —

Case de Banĭ

DE LA

Fabrica G. & H. BAUCHE

DIN REIMS, (FRANCIA)

Furnisoriĭ Ministerelor de Finance, de Resbel, de Marină şi companielor Căilor ferate din Francia.

Diplome de onoare, *20 medaliĭ de aur* şi de *argint*.

Singura medalie de aur, cea maĭ mare recompensă, la Exposiţiunea din Paris 1889.

CASE DE BANĬ construite din **Fer** şi **Oţel sistem brevetat,** oferind **absolut siguranţ** în contra **spargerei** şi **focului.**

— Preţurĭ avantagioase —

Representanţĭ pentru România şi Deposit la
VICTOR KUBESCH, *Bucureştĭ, Strada Academieĭ, 1.*

Plugul universal „Flöther“

Plugul patrubrasdare

Plugul treĭbrasdare

Plugul sistem „Universal“ unbrasdar

EUGENIU BEHLES

BUCUREŞTĬ, STRADA BIBESCU-VODĂ, Nr. 1, 2 şi 4

Cel maĭ mare deposit de tot felul de

MAŞINE AGRICOLE

de o soliditate neîntrecută şi de cea maĭ nouă constructiune

Constatate ca cele maĭ bune şi cele maĭ perfecţionate

Mori transportabile şi pietre de moară franţuzescĭ de I-a qualitate.

Muşamale impermeabile şi **Curele** de I-a qualitate

PREŢURILE CELE MAĬ AVANTAGIOASE

Plugul douăbrasdare

Grapa diagonală

Plugul Universal „Flöther“

Plugul Universal doăbrasdare

Grebla pentru [illegible] pae, fân, etc.

Trior cu ventilaţiune „Heid“

Locomobilă cu aparat de ars pae automatic

Treerătóre patentată cu aparat [illegible] scuturatorilor

Semănătóre în lat sistem „Aberdeen“

din renumita Fabrică **THEDOR FLOTHER,** Gassen (Germania)

Móra dublă transportabilă

Pietre de móră franţuzescĭ „La Ferté sous Juarrè“

Batosă de porumb manuală

Semănătóre în rândurĭ „patent“

Vênturătóre sistem „Clayton“

Bucuresci. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.